

ORVIETO - Duomo - "I condannati all'Inferno" (Sipioneelli)

Asi před půlstoletím jsem napsala dopis gen.taj. OSN panu Trygve Lie:...jsme ve stalinských koncentracích, jsme vystaveni fyzickému a morálnímu násilí, hladu, ponižování lidské

důstojnosti. Neposlouchejte v OSN řeči sovětských představitelů. Jejich řeči jsou hanebné a lživé!;"Pomogitě nam!" Na příkaz gen.Derevjanka /náčelníka Svitlaga/ jsem byla odslána na Kolymu v lanovém pytlí nákladní lodi. Pětkrát mne soudili po 58 stati, naposledy 21.12.51 ke 25 letům vězení. Nekonečné přesuny, věznice, sizo, šizo, bouře, karcery, Berlag, Amurzolotolag, Svitlag, Karlag, orlovský politizolator -vše je za mnou. Rok 1990. Poslouchám "Radio Svoboda" a mnoho časopisů a novin. Glasnost?! V duši mám nepokoj....

70-letá hrůza svírá svědomí, duši: vše jménem národa, vše pro národ. A národ?! Pošlapaný a otrocký, bez vlastního nároku... Píši a předpočítám nekonečné koncentráky, a v nich utrápený, zdivočelý ten sám národ. Jaké prokletí se táhne nad námi... "Vek XX i mir"! Ty věříš, že náš národ může být národem jak všechny národy na naší planetě?

Všechno ve mně hoří: poznání, svědomí, bezmocnost, duše. Proto váš článek "Vzmužte se!" jsem vytrhla z časopisu a spálila: už dost chvály západních humanistů. Matrena Martynova

1. Josef M a r a c z i: Totalisti fóristi.
2. Dr.Radomír M a l ý: **Jde o spravedlnost**
3. Národní politika: Hledání poměru k emigraci.
4. Vstup i ty do Radikální strany - stav členů.
5. Trenčínská výzva ochránářů a její signatáři.
6. Uznání Izraele ze strany městského státu Vatikánu? Připravujeme: Interview s představitelem hnutí "Pamjať".

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í

Vyčává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Marta Zemanová

Uzávěrka: 31.3.91

Dopis Dušanu Šrámkovi, (který asi nevyjde),
FORUM-týdeník OF

Mně se chce něco říct a já to řeknu, pa přímo zavolám:

TOTALISTI FORISTI!

Milý redaktor(?), D.S., je známo, že Občanský deník je stráničtější než Rudé právo. Proto Vás zovu Kojzarem listu, v němž prezentujete své slovní špouhance. Ostatně, vidím-li ve Forum 46/90 na straně 3 zveřejněný korespondenční listku ze Slovenska a porovnám s tím, co zveřejnilo Rudé právo na první straně 8. srpna 89 (výsřižek příkládám), nelíbí se mi pravdy.

Nerad se vracím. 17.11.90 jsem chtěl se dotazovat PhDr. Sládku, hned po projevech občanů státníků. Viděl jsem, jak dav trhal transparenty, které "sládkovci" nesli, věděl jsem, jak došlo k napadení této skupiny davem. Poté jsem dostal hrozným předmětem do hlavy (zmeny v mém myšlení po úderu nenavaly), byl jsem vyzván svým známým (uj. pražským zpěvákem), alych pomohl Doktorovi odvést do bezpečí. Čestou dolů Václavským náměstím (17. listopadu 89) nás vyzvali k práci na obvodech. Pro mne to byla Praha 8, úden jsem mřznul do půlnoci na metru (tehdy tučňákove), alych na petlici za navrácení "komunistického Krenulu" stojícího v Libni, nasbíral 5 000 podpisů, polovinu toho, co vylé KC OF. Z. prodaje týdenku Forum jsem vrátil Ofouům i to, co jsem na prodej vydělal. V redakční radě třídum 8 jsem psal, fotil, kreslil, o jiných schůzích

skupinka studentů v místě, kde byla předrokem zblila, přijížděla čokoládový dort ve tvaru nádobku, jako recesi a happening - a co musela vyslechnout za hrubé výroby.)

Když ne s nými, tak s kým? PhDr. Sládkovi nelíbí dovoleno promluvit mezinárodním ke "svým dětem", nikdo jsm nevyšel "Chceme Pimochet", jak psal právé Občanský deník loni 19.11., z vašeho sídla, z balkónu "Špaluku" si nás všechny rozřazované nafotil vousepě pokročilého věku (Ofoun?), v davu i okolí se pohybovali charitisti (nyin v Úřadu na ochranu ústavy atd.: "Já jsem tady, Pejo, prostě služebníček"). Občanský, lidový, hradiň i mládežstřední nový tisk denní jel v jedné koleji, cíl cesty: odsouzení republikánů. "Kantůrkova bednička" jenom něco naznačila do našich příbytků...

Nerad se vracím ještě dál. Pro komedii (17. listopadu 89) nás vyzvali k práci na obvodech. Pro mne to byla Praha 8, úden jsem mřznul do půlnoci na metru (tehdy tučňákove), alych na petlici za navrácení "komunistického Krenulu" stojícího v Libni, nasbíral 5 000 podpisů, polovinu toho, co vylé KC OF. Z. prodaje týdenku Forum jsem vrátil Ofouům i to, co jsem na prodej vydělal. V redakční radě třídum 8 jsem psal, fotil, kreslil, o jiných schůzích

VYŠLO: REPUBLIKA-POLITICKÝ TÝDENÍK, č. 3-1991, strana 7

ani nemluvě Zatímco fóristický samet narušil a zapustil své kořinky. Vlono v dubnu mi komunistický blbec skore zlomil ruku, prý: "alys ty svině už nic nemohl napsat", 11. května mě napadl holf bývalý šéfmilicionář, komouš a signatář "99 z roku 1968", přímo před domem. Den před prvními svobodnými volbami, mě v půl čtvrté odpoledne bolševici nadvakrát škrtili na stůli:šití Invalidovna. Díky Of-sametu jsem se názorově s fóristy rozešel. Pracuje jen v Občanské komisi (OK). Když krátce před vánoční Ofací na KC OF: zahájili schůzku, byl jsem požádán, abych opustil místnost. Na předsedu OK jsem musel čekat na mraza. Uvnitř zůstali a sněmovali převážně lidé, které jsem nikdy těsně po 17.11. neviděl, i rozhlásákem a bývalým ortodoxním mládežníkem a bratrem exkomunisty, dnešního ministra Dienstbiera. Mě osobní věci, od psacího stojku po skládací židličku, které jsem KC OF zapůjčil, mi asi podají (a opravdu vrátí?) - jen mezi dvěma...

Senzační odhalení se nekoná? Pro mne je komunismus horší fašismus. Bolševici seděl všude, li z padesátých let, z roku 1968, z doby nedávné. Ti bolševici, co odešli, mají vysoké důchody, došetření listopadu se nekoná, muje tek KSC je - kde? A už slyšíme o nových fašistech: Sládek, Špigl, Express..., zatímco vrátové vlastního národa chodí mezi námi (viz. třeba "případ Wonka"). Charta 77 vyzve své signatáře, aby jednotlivě začalovali Express, vládnoucí nemohou spolknout bulvární tisk, tak běžný na západě, konají se fyzické útoky na lívu Petrášovou v Bratislavě. Ve věznicích v Ruzyni úden podřezávají mladého člověka, až

vykrvácí a patináciletý člověk umírá. Prezident, vláda, parlament, ČNR mlčí... jako nejčtější. A když nemlčí, tak rozvádějí: ten je fašista, tenhle redakce je vulgární, fašistická, estébák, placená komunisty...

Dál, jen dál... psávali v padesátých letech. Nemám patent na rozum. Vaše redakce má v záhlaví slovo občanský, zkuste se tedy mezi občany vrátit. Děže napsat o hlavním nádraží (pracoval jsem tam s magnetařem tři noci a byl jsem rád, že jsem ve zdraví přežil), běže psát do front na základní potraviny a zepřeje se matek, co si myslí o dvojm zdražení sušaru, běže mezi běžence, retardované, přestárlé lidi, pojďte se zepat do fabrik mezi dělníky (Pamatujete? Dělníci jsou tu s námi!), běže mezi lid zvaný obyčejný. Aby vaše psaní nebylo spaním. Jinak se přikryje sametem a hezky spinkejte, pane redaktore(?), D.S., skalní fóristo! Já budu bdít: aby nás nemlátili lití lidé v jiných uniformách, jak mi nedávno napsal Karel Šip.

Tři hodiny po půlnoci v Novém roce jsem na Václavském náměstí zažil, jak si černošský student zakoupil párek, Až do něj stačil kouznout, přišli k němu mladí lidé a každý si drze ulomil párků i chleba. Zůstal tam jen tak stá se špičkou párků. Dostal strach, tak nabídl i ten poslední žvance kolenjduocím. Ten mu už nikdo neužmůl, tak vložil první poslední sousto do úst, zakroutil nad tím hlavou a odešel. V té chvíli jsem se také cítil být černochem této společnosti...

Josef MARACZI, Praha

Anna Grmelová, novoročenka pro
Z. a J. Hamrlovi, dřevoryt, 1972

LDS Liberálové

Hledání poměru k emigraci

Brot
für die Welt
Postgira Kohn 500500-500

BUNTE 127

(KM) — Čas od času se objeví téma emigrace a nastane to, co bývá v demokracii obvyklé — různí lidé řeknou různé názory. Téma je to široké a není zbaveno emocí i ryze osobních postojů. V cizině se setkávali uprchlíci z rozličných dob a přinášeli si sebou rozličné životní zkušenosti a na půdě jazykové, kulturně i politicky odlišné si museli hledat vztah k sobě navzájem i k tomu Československu, které opustili.

Říkalo se, že emigrantské hodinky se zastavují v čase odchodu přes hranice. Nebylo to ani přesné, ani pravda. Vlastní hodinky se každému z nás zastavily — či nezastavily tam, kde to kdo dopustil. Je lhostejné, kdy a jak odešel do ciziny Pavel Tigrid, protože změnil pouze jedno — místo pobytu. A není tak úplně lhostejné, že jsem ve Frankfurtu nad Mohanem potkal před dvěma lety dva dvacetileté uprchlíky a měl při tom pocit, že sem přijeli oslavit zlatou svatbu a v Československu žili — tak letmo — dva dny.

Jací už jsme — hledáme si své dresy, svá mužstva, župlíky, rozlišovací znamení. Komunisté, kteří měli vždycky ve všem jasno, rozdělili národy na dvě části. Na část, co zůstala, co musela zůstat a na ty, kteří zradili socialistické zřízení a budování společného maléru.

Není to tak jednoduché a hledání poměru k emigraci je určitě menší potíž než se z občasných diskusí doma může zdát. Venku nežili kolektivní zájmy, ale lidé, kteří odešli z rozličných důvodů. Buď za lepším, což se obvykle projevilo tím, že si záhy upravili vztahy k mateřskému komunistickému ústřednímu výboru a pomáhali dovozem valut, pracích prášků a žvejkaček, zborcenému hospodářství, nebo proto, že už nechtěli žít v kleci. V samotné emigraci to nebylo lehké, jak patrně z našich zkušeností, počínajících se hlavně po Bílé hoře. Tím méně to bylo lehké po roce čtyřicet osm, kdy čtyřicet let komunistického panství způsobovalo odchod statisíců lidí.

„Zločinci chodí mezi námi“

Jde o spravedlnost

Dr. Radomír Malý, Brno

Nedávné vystoupení exilových pracovníků v Československé televizi bylo jistě počinem chvályhodným. Zvláště svým obsazením. Pavel Tigrid, Jiřina Šiklová a Ivan Hoffman bezesporu patří k lidem, jež mají co hodnotného říct k politické situaci současného Československa. A také řekli. To ovšem neznamená, že se všim je možno souhlasit.

Pavel Tigrid např. vehementně požadoval udělat čáru za minulostí a začít znovu. To znamená přestat poukazovat na bývalé komunisty a jejich pozice tam či onde. Souhlasím s ním, jakož i s dalšími dvěma, že by jakákoli diskriminace těch, kdo se v minulosti namočili, jen znamenala nahrazovat jednu křivdu druhou. Konec konců, kdo z nás tzv. „nenamočených“ si může říct, „jsem bez viny.“ Svým způsobem každý musí přiznat, mohl jsem být statečnější a důslednější. Nicméně

Někdo trval v cizině na tom, že není emigrant, nýbrž exulant, snad s historickým odvoláním na Jana Ámose Komenského, snad proto, aby dres mužstva byl vymezen, snad z nějakých jiných důvo-

Pomník Mistra Jana Husa na Staroměstském náměstí v Praze je pro návštěvníky z celého světa, zejména pro krajany a exulanty, místem vzpomínek, zamyšlení i inspirací. Nutí k tomu i jeden z vytesaných nápisů: „Věřím, že vláda věci tvých k tobě se zase navrátí, národe český.“ (Foto: ky)

dů. Já jako mladší uprchlík bych řekl s odvoláním na blízké autority básníka Ivana Diviše a spisovatele Josefa Jedličku, že problém odchodu je obecně problém velkého neštěstí a lidského úrazu, což není výzva k litování, leč výzva k pochopení. Z té lepší stránky viděno, měli jsme možnost prožít kus autentického života, neboť neze natrénovat situaci, v níž stojíte v neznámé krajině, byť několik kilometrů vzdálené od rodné hranice, s dvěma kufry a několika lidskými osudy a nějak si s tím všim musíte poradit.

Dnes, cítíme-li se jak — a to mluvím jen za sebe a jen za lidi, s nimiž se bezpro-

lze tímto minout jen tak odbýt? Pavel Tigrid uvádí jako odstraňující poválečné procesy s tzv. „kolaboranty a zrádci“, při nichž byla nevině odsouzena řada lidí. K tomu nutno dodat. Ano, jenomže kolik skutečných kolaborantů, udavačů, aktivních spolupracovníků hitlerovského režimu a dalších uniklo potrestání, poněvadž poválečná spravedlnost už tehdy byla poznamenána komunistickou ideologií na jedné a vypjatým nacionalismem na druhé straně? Tím ovšem není řečeno, že pachatelé ohavných zločinů nacismu by neměli být trestáni. Proto proběhl Norimberský proces. Dnes, když se ukazuje, že komunismus se dopouštěl prakticky stejných zločinů jako nacismus a co do antihumanismu

středně stýkám, necítíme se ani emigranty, ani exulanty. Žijeme jinde a možná trochu jinak, trochu nebo hodně jsme se změnili a domů jezdíme rádi i přes to, že jsme z důvodů těžko pochopitelných zařazení mezi platící návštěvníky Československa, které se chová slušněji nebo že by servilněji k cizincům než k rodákům. My, co nemáme cizí občanství. Na hranicích vyplňujeme dotazníky, odevzdáme fotografie a platíme poplatek a máme při tom, kdykoli vytáhneme asylový pas,

ci ve službách zločinného režimu připravili o léta života, často o vzdělání, v krajních případech i o život samotný. Jen za těchto předpokladů je možný nový začátek, k němuž vyzývá Pavel Tigrid.

pod propouštěcími dekrety nebo pod hanebnými rozsudky, je o čem tu mluvit. Když tedy Pavel Tigrid hovoří o nutnosti udělat čáru za minulostí, souhlasím. A ale není myslitelná bez spravedlnosti pro ty, jež konkrétní zločin-

počit poněkud ponižující. Proč tomu tak je, nezeptal se zatím nikdo a tak budeme zkrátka platit dál to vstupné a nebýt úplně doma ani tady, ani doma.

Občas se zdá, že v Československu převládá názor — emigrace byl pohodlný způsob, jak přežít s připomínkou jistě pochopitelných vlastních nesnází, o čemž se mnozí nechce mluvit. Takže, aby pointa byla veskrze pozitivní, netrápil bych se tolik poměrem vlasti k emigraci. Je to problém vlasti a ne emigrace. Zkuste nás brát jako lidi dobré i špatné, kteří prostě žijí o pár kilometrů dál. Toť vše. A mnohé si tím navzájem ulehčíme.

nebyl mezi nimi rozdíl, je přirozeným požadavkem spravedlnosti, aby jeho zločiny spolu se svými pachateli se octly také na lavici obžalovaných. Jinak přijmeme zásadu, že komunistické bestiality typu koncentračních táborů Jáchymov, Mírov, Bory a tak dál s osmi tisíci umučenými, popravenými nebo jednoduše zabitými na základě třídního principu vlastně nejsou tak zlé. Tudíž na rozdíl od nacistických nemusí být trestány.

Trestat je nutno, zločinci z 50-tých let chodí stále mezi námi. Není žádoucí hysterie. Nelze vidět v každém bývalém nebo současném členu komunistické strany zločince, ale aby lidé, kteří v politických procesech jako soudci a prokurátoři odsuzovali, jako

vali druhé ze zaměstnání kvůli odlišným názorům nebo přesvědčení. Je jasné, že právní stát musí především být založen na důkazech a nelze věřit pouhému udání. Jestliže však existují písemné dokumenty s podpisy

estébáci vyslyšeli a jako dozorcí střežili třídni nepřátele, byli postaveni před soud za zločiny proti lidskosti. Stejně tak i ti, kdo organizovali štvavé kampaně v tisku nebo v projevech na manifestacích požadovali někdy i smrt a podobně. Rovněž tak ti, kdo vyhazo-

TRENČIANSKA VÝZVA OCHRANÁROV

Strana zelených, SZOPK, ČSOP, Brontosauri, Strom života, Deti zeme, Priatelia zeme, Ekocentra, Ekologické spoločnosti, Ekologické nadácie, súkromní jednotlivci ekológovia, profesionáli, MŽP ČR, SKŽP SR, FVŽP ČSFR, Zelený parlament, Zelený kruh, TIS, Trend tretieho tisícročia, Greenpeace, ZA ZEM a ďalšie ekologické organizácie, hnutia, spoločnosti, priaznivci...

...chopme sa konečne jedného konca povrazu! Zanechajme malicherných sporov a žabomyších vojen vo vnútri organizácií i medzi nimi, z ktorých sa radujú naši spoloční nepriatelia - technokrati konzumnej spoločnosti!

Nemusíme spolu súhlasiť v názoroch na náboženstvo, kultúru, sociálne otrasy, politiku... Nemusíme všetci robiť to isté a rovnako (naopak - rôznorodosť názorov i metód našej ochranárskej práce zväčšuje okruh oslovenej verejnosti, a tým aj účinnosť). Hľadáme to, čo máme spoločné a určite nájdeme - istotne nám všetkým ide o presadenie ústavného zákona o ochrane životného prostredia, o presadenie separácie domového odpadu, o zamedzenie nezmyselných gigantománií typu Gabčíkovo ešte v ich zárodku, o propagáciu zdravých životných štýlov, o ozdravenie potravín, o výstavbu účelných čistiarní odpadových vôd a odlučovačov, o zavádzanie katalyzátorov výfukových plynov ..., ale aj o záchranu tropických pralesov, zacelenie ozónovej diery ...

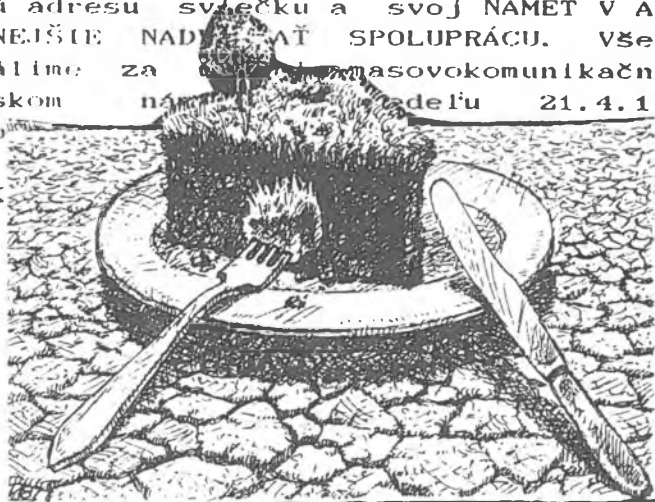
Ale máme šancu presadzovať to, pokiaľ budeme bojovať každý sám?

Dajme hlavy i ruky dokopy. Vylúčme zo svojich radov tých, ktorí nie sú schopní dohovoriť sa v zásadných otázkach s ostatnými, prekonať v sebe pocit bezchybnosti vlastných názorov. Spolupracujme! Spoločnými silami a spoločnými argumentami budeme mať väčšiu šancu ovplyvňovať v tej "našej" oblasti rozhodnutia v súčasnosti vládnucich, veľmi schopných, ale tiež príliš jednostranne technokraticky zameraných ľudí.

Žiaden zo subjektov takto spolupracujúcich pritom určite nestratí svoju identitu. Naopak - bude mať šancu dokázať, že práve jeho prístup k spoločne riešeným problémom je tým najprínosnejším.

Pokiaľ súhlasíte s týmito slovami - pošlite za svoju organizáciu na dole uvedenú adresu sviečku a svoj NÁMET V AKEJ OBLASTI BY BOLO NAJPRÍNOSNEJŠIE NADĚVAŤ SPOLUPRÁCU. Všetky zaslané sviečky potom zapálime za účasti masovokomunikačných prostriedkov na trenčianskom námestí 21.4.1991 v predvečer Dňa Zeme ako symbol

OKV Strany Zelených, OV SZOPK
Obrancov mieru č.24
911 01 Trenčín

Poslední zákusek.... Рис. Игоря Смирнова.

SIGNATÁRI TRENČIANSKEJ VÝZVY OCHRANÁROV

SLOVENSKÝ ZVÄZ
OCHRANOV PRÍRODY A KRAJINY
Okresný výber 2
911 01 TRENČIN

SLOVENSKÝ ZVÄZ
OCHRANOV PRÍRODY A KRAJINY
základná organizácia
JABLKO Trenčín

STRANA ZELENÝCH
1. základná skupina
TRENČIN

T E N '90
Trenčianska ekologická nadácia
Hviezdoslavova 1
011 49 TRENČIN

Ústredie štátnej ochrany prírody
Stredisko ochrany prírody
Hviezdoslavovo námestie č. 5
811 02 BRATISLAVA

OKRESNÝ ÚRAD ŽIVOT. PROSTREDIA
v TREŇČINE

Základný článok
Hlavná Brontosaurus
BDM Trenčín
Klub "Strom života"

Slovenský polomilý muž
okresný výber
klub

Trenčianske múzeum
Mierové nám. 46
911 01 TRENČIN

Klub "Strom života"
Trenčiansky úrad
TRENČIN
v Trenčine 19. 2. 91

Vážení přátelé!

Zdá-li se Vám, že naše Výzva má smysl, prosíme Vás:

- 1/ obětujte tu jednu svíčku + náklady na dopis s námětem
- 2/ rozmnožte dle svých možností naši Výzvu a rozešlete ji svým spřáteleným organizacím, základním článkům, členům, základním organizacím ..., sdělovacím prostředkům ve vašem dosahu.

Děkujeme předem za Vaši zasilku, kterou smysluplně přispějete ke zdaru jedné z akcí ke Dni Země. S Vašimi náměty po zpracování chceme seznámit všechny, kteří se k Výzvě přihlásí.

S pozdravem

Richard Medaľ
koordinátor akcie

STAV ČLENSKÉ ZÁKLADNY

Členi Radikální strany jsou rozděleni:

VZNIKLÁ ČLENSTVÍ V ROCE PODLE NÁRODNOSTÍ:

	Celk. 89	Celk. 90	Celk. 91 (31. 12.)	Celk. 91 (31. 01.)
Evropské společenství				
BELGIE	30	21	3	9
DÁNSKO	1	0	0	0
ŘECKO	0	8	0	0
FRANCIE	21	16	3	3
NĚMECKO	1	0	0	1
V. BRITÁNIE	2	0	1	1
LUCSEMBURK	0	0	1	1
HOLANDSKO	1	0	1	0
PORTUGÁLSKO	76	37	1	1
ŠPÁNĚLSKO	30	16	0	1
ES celkem kromě Itálie	162	98	10	17
ITALIE	2411	3115	652	1785
ES celkem	2573	3213	662	1802
Evropské země mimo ES				
ČESKOSLOVENSKO	5	249	23	42
IZRAEL	3	1	0	0
POLSKO	75	17	0	0
RUMUNSKO	1	67	7	18
ŠVÝCARSKO	1	1	0	0
TURECKO	1	0	0	0
MAĎARSKO	177	69	13	27
SSSR	95	483	82	137
z toho:				
- Arménie	0	0	0	0
- Azerbajdžán	13	70	35	48
- Bělorusko	1	8	0	1
- Estonsko	0	1	0	0
- Gruzie	6	5	3	3
- Kazachstán	0	0	2	3
- Lotyšsko	1	6	1	6
- Litva	1	3	0	0
- Moldávie	0	0	0	0
- Rusko	64	348	39	68
- Turkmenie	0	0	0	0
- Ukrajina	2	39	1	8
- neidentifikované	7	1	1	0
JUGOSLÁVIE	190	132	12	12
z toho:				
- Bosna-Hercegovina	3	3	0	0
- Chorvatsko	68	104	10	10
- Kosovo	3	5	1	1
- Makedonie	1	7	0	0
- Černá hora	2	2	0	0
- Srbsko	17	5	0	0
- Slovinsko	95	4	1	1
- Vojvodina	1	1	0	0
Celkem	545	1019	137	236
Afrika				
BURKINA FASO	20	24	0	0
POBŘEŽÍ SLONOVINY	8	3	0	1
ZAIR	1	0	0	0
Celkem	29	27	0	1

KANCELÁŘE A SÍDLA RADIKÁLŮ
FEDERÁLNÍ CENTRUM
RADICAL PARTY - PARTI RADICAL -
PARTITO RADICALE
Via di Torre Argentina 76
00186 Řím, Itálie
Tel. 39/6/689 791
Fax 39/6/654 5396

COORDINAZIONE PER L'EUROPA PRO STŘEDNÍ

A VÝCHODNÍ
MAĎARSKO
Radikální s
Tanács Krt
1075 Budapest
Tel. 36/1
Fax 36/1

SOVĚTSKÝ

Moskva

Radikál

c/o Iri

Nagat

11540

Tel.

Fax

Tbilisi

sidlo

c/

1

31. 12. 1991

Řím 21. ledna 1991

V dotazu předsedovi vlády a ministři zahraničí Giovano

Negri a Bruno Zevi, poslanci a členové RS a Alfredo

Biondi, poslanc z liberální strany se ptají jaké konkrétní

politicko-diplomatického uznání Izraele za cílem dosažení

městského státu Vatikánu. Tento akt by podle poslanců

znamenal i formální potvrzení historicky nezbytného

dialogu nemluvě už o etapě mimořádného významu na

cestě k míru a uvolnění.

Tel. 7/892/1

ČESKOSLOVENSKO

Praha

Radikální strana

Krakovská 9

110 00 Praha 1

Tel. 42/2/236 1

Fax 42/2/236 1

JUGOSLÁVIE

Záhřeb

sidlo

c/o Diana

Milke Trnina

41000 Záhřeb

Tel. 38/41/15

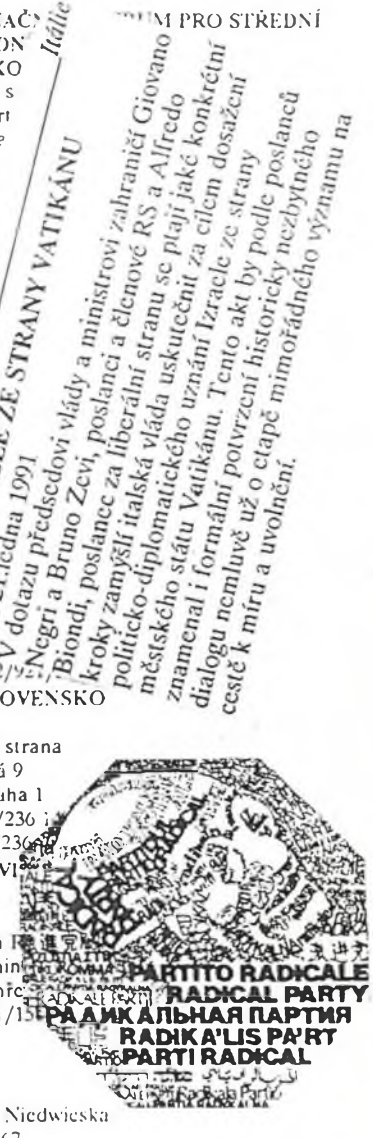
POLSKO

sidlo

Sopoty

c/o Anna Niedwiecka

P.O. Box 67

(Prosíme vyplnit čitelně,
tiskacími písmeny.)

minimální roční členské
příspěvky v Maďarsku: 730 Ft, na den 2 Ft
minimální roční členské
příspěvky v Polsku:
73 000 zł., na den 200 zł.
minimální roční členské
příspěvky v Československu:
365 Kčs, na den 1 Kčs
minimální roční členské
příspěvky v Jugoslávii:
365 din, na den 1 din
minimální roční členské
příspěvky v Rumunsku: 365 lei, na den 1 lei
minimální roční členské
příspěvek v SSSR: 25.5 rublů, na den 7 Kc

1991

Příjmení a jméno

ulice, číslo domu

město PSC

země telefon

věk/rok narození/ zaměstnání

znalost jazyků: angličtina němčina francouzština jiné

jsem členem této strany

jsem členem těchto hnutí a spolků

(-) VSTUPUJI DO RADIKÁLNÍ STRANY 1991
JAKO ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK
ZAPLATÍM